

Normă 5/2016

privind identificarea situațiilor în care se consideră că un asigurator este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. b) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 160 lit. c) din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguratorilor,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 22.01.2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Art. 1 – (1) Prezenta normă stabilește o serie de elemente obiective care să fundamenteze stabilirea faptului că un asigurator este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, astfel cum este prevăzut la art. 43 alin. (1) sau la art. 129 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguratorilor, denumită în continuare Legea nr. 246/2015.

(2) Stabilirea faptului că un asigurator este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate se face de către direcția din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară care exercită funcția de supraveghere, denumită în continuare direcția de supraveghere, caz în care aceasta informează imediat direcția din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară care exercită funcția de rezoluție, denumită în continuare direcția de rezoluție, conform prevederilor art. 130 din Legea nr. 246/2015. Sub rezerva condițiilor prevăzute la art. 42 alin. (2) din Legea nr. 246/2015, stabilirea faptului că un asigurator este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate

poate fi făcută de către direcția de rezoluție, în urma consultării direcției de supraveghere.

(3) În cazul în care direcția din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară care exercită funcția de supraveghere stabilește că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, aceasta se va baza pe rezultatele procesului de supraveghere desfășurat conform prevederilor Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, denumită în continuare Legea nr. 237/2015.

Art. 2 – Identificarea faptului că un element obiectiv cuprins la Capitolul II din prezenta normă s-a materializat în ceea ce privește un anumit asigurător nu trebuie să determine Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., în calitate de autoritate competentă, sau în calitate de autoritate de rezoluție, după caz, să stabilească în mod automat că asigurătorul este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, și nici să ducă la aplicarea automată de instrumente de rezoluție. În mod similar, lista elementelor obiective prevăzute în prezenta normă nu este exhaustivă și în funcție de situația concretă, pot apărea și pot fi identificate alte situații care să conducă la stabilirea faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate.

Art. 3 – Prezenta normă trebuie interpretată în coroborare cu condițiile prevăzute la art. 42 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 246/2015. În consecință, stabilirea faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate în conformitate cu prezentele reglementări nu presupune că s-au respectat toate condițiile pentru a putea fi luate măsuri de rezoluție.

Art. 4 – Dispozițiile normei trebuie de asemenea aplicate atunci când A.S.F. stabilește că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate în contextul determinării faptului că un asigurător nu mai este viabil în vederea exercitării competenței de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în elemente de capital în temeiul art. 126 din Legea nr. 246/2015.

Art. 5 – În sensul prezentei norme, termenii și expresiile au înțelesul prevăzut în Legea nr. 246/2015 și în Legea nr. 237/2015, în cazul în care nu sunt prevăzuți/prevăzute în Legea nr. 246/2015.

CAPITOLUL II

Elemente obiective pentru stabilirea faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate

SECȚIUNEA 1

Considerații generale

Art. 6 – În scopul stabilirii faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, așa cum este prevăzut la art. 43 alin. (1) din Legea nr. 246/2015, A.S.F., atât în calitate de autoritate competentă, cât și în calitate de autoritate de rezoluție, după caz, evaluează elementele obiective în legătură cu:

- a) nivelul fondurilor proprii eligibile ale unui asigurător;
- b) situația privind adecvarea lichidității unui asigurător.

Art. 7 – A.S.F., în calitate de autoritate competentă sau în calitate de autoritate de rezoluție stabilește faptul că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate pe baza evaluării elementelor obiective precizate la secțiunile 2 și 3 și cu luarea în considerare, după caz, a următoarelor:

a) dacă asigurătorului în cauză i-au fost impuse de către A.S.F. măsuri specifice de redresare financiară și/sau de intervenție timpurie și/sau de finanțare pe termen scurt, iar aplicarea acestor măsuri a eșuat;

b) notificările primite de către A.S.F. de la asigurătorul în cauză, în conformitate cu art. 99 sau art. 100 din Legea nr. 237/2015.

SECȚIUNEA a 2-a

Nivelul fondurilor proprii eligibile

Art. 8 – În temeiul art. 43 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 246/2015, un asigurător

poate să fie considerat ca fiind în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate dacă:

a) încalcă sau dacă potrivit unor elemente obiective se poate concluziona că, în viitorul apropiat, acesta va încălca cerințele de capital minim (MCR), așa cum sunt acestea prevăzute în Legea nr. 237/2015, ca urmare a faptului că asiguratorul a înregistrat sau este susceptibil de a înregistra pierderi care vor conduce la deteriorarea situației financiare sau la epuizarea unei părți semnificative a fondurilor proprii, dar fără a se limita la aceasta; sau

b) deține active mai mici decât obligații, sau dacă potrivit unor elemente obiective se poate concluziona că, în viitorul apropiat va deține active mai mici decât obligații.

Art. 9 – Evaluarea prospectivă a activelor și obligațiilor asiguratorului, precum și evaluarea prospectivă privind îndeplinirea cerințelor de capital de solvabilitate și de capital minim se bazează pe următoarele elemente obiective, fără a se limita la acestea:

a) nivelul și structura fondurilor proprii deținute de un asigurator și dacă acesta respectă cerințele de capital minim;

b) rezultatele evaluării activelor și/sau obligațiilor, care indică o scădere semnificativă a valorii activelor, sau o creștere semnificativă a obligațiilor determinând încălcarea cerințelor de capital minim, dacă e cazul;

c) rezultatele evaluării efectuate pentru a fundamenta dacă s-au respectat condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție în temeiul art. 58 lit. a) din Legea nr. 246/2015, dacă e cazul; sau

d) rezultatele oricărei evaluări desfășurate la nivelul asiguratorului cu privire la valoarea activelor și obligațiilor sale, fie că a fost întreprinsă de un evaluator independent, de A.S.F. sau orice altă persoană, în măsura în care metodologia de evaluare aplicată este conformă cu Titlul II, Capitolul III din Legea nr. 246/2015, care să fundamenteze stabilirea faptului că valoarea activelor asiguratorului este mai mică decât valoarea obligațiilor sale sau că acest lucru este susceptibil de a se întâmpla în viitorul apropiat. Se pot utiliza elemente ale rezultatelor evaluării pentru a se stabili dacă asiguratorul încalcă sau este susceptibil de a încălca, în viitorul apropiat, cerințele de capital minim, într-o măsură suficientă pentru a justifica retragerea autorizației acestuia, dacă este cazul.

SECȚIUNEA a 3-a

Situația adecvării activelor

Art. 10 – În temeiul art. 43 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 246/2015, un asigurător este considerat ca fiind în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate dacă se află în imposibilitatea de a achita obligațiile din asigurări sau dacă, potrivit unor elemente obiective, se poate ajunge la concluzia că acest lucru se va petrece în viitorul apropiat.

Art. 11 – Stabilirea dacă asigurătorul este susceptibil de a se afla în imposibilitatea de a achita obligațiile din asigurări trebuie să se bazeze pe elemente obiective care pot să includă, fără a se limita, următoarele:

a) evoluțiile negative semnificative ale nivelului lichidității deținute de asigurător, astfel încât să conducă la un deficit al activelor lichide față de obligațiile pe termen scurt;

b) evoluția negativă semnificativă a activelor prezente și viitoare deținute de asigurător; la evaluarea activelor deținute de un asigurător, să ia în considerare, dacă este cazul:

(i) ieșirile de active, prevăzute și viitoare, inclusiv prin plata de indemnizații sau despăgubiri, retur de prime, plata primelor cedate în reasigurare, plata de răscumpărări etc.;

(ii) orice activ contingent;

c) orice informație care arată că asigurătorul se confruntă cu dificultăți în achitarea obligațiilor din activitatea de asigurări.

CAPITOLUL III

Procesul de stabilire a faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate

SECȚIUNEA 1

Stabilirea de către A.S.F., în calitate de autoritate competentă sau în calitate de autoritate de rezoluție, a faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate

Art. 12 – Evaluarea elementelor prevăzute la Capitolul II se desfășoară, de regulă, de către direcția de supraveghere în cursul procesului de supraveghere desfășurat conform prevederilor Legii nr. 237/2015.

Art. 13 – În cazul în care direcția de rezoluție stabilește dacă un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, trebuie să ia în considerare elementele prevăzute la Capitolul II în legătură cu situația capitalului și situația lichidității.

Art. 14 – Atunci când stabilește faptul că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, direcția de rezoluție trebuie să ia în considerare de asemenea, ca element obiectiv, informațiile primite din partea direcției de supraveghere cu privire la rezultatele procesului de supraveghere și, dacă este cazul, faptul că asigurătorul nu a respectat măsurile specifice de redresare financiară și/sau de intervenție timpurie și/sau de finanțare pe termen scurt.

SECȚIUNEA a 2 - a

Consultarea și schimbul de informații dintre direcția de supraveghere și direcția de rezoluție

Art. 15 – Fără a aduce atingere art. 43 alin. (2) sau art. 130 din Legea nr. 246/2015, pentru a facilita promptitudinea fluxului de informații în scopul evaluării dacă un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, direcția de supraveghere și direcția de rezoluție trebuie să facă schimb de informații conform cerințelor prevăzute în prezenta normă.

Art. 16 – Înainte de a concluziona cu privire la stabilirea faptului că un asigurător este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, direcția de supraveghere și direcția de rezoluție trebuie să se informeze reciproc și să se consulte, în mod corespunzător, asupra rezultatelor evaluărilor lor.

Art. 17 – Dacă identifică prezența elementelor obiective prevăzute la Capitolul II, direcția de rezoluție trebuie să solicite direcției de supraveghere să fundamenteze cum s-au reflectat aceste circumstanțe în cadrul procesului de supraveghere.

Subsecțiunea 2.1.

Informațiile furnizate de către direcția de supraveghere

Art. 18 – Conform art. 27 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguratorilor, direcția de supraveghere informează direcția de rezoluție cu privire la îndeplinirea condițiilor de aplicare a măsurilor de intervenție timpurie în legătură cu un asigurator. De asemenea, direcția de supraveghere informează direcția de rezoluție cu privire la orice măsuri de prevenire a crizelor și/sau de redresare financiară și/sau de intervenție timpurie și/sau de finanțare pe termen scurt pe care le impune asiguratorului.

Art. 19 – Pentru a facilita schimburile de informații, totodată direcția de supraveghere transmite direcției de rezoluție rezultatele procesului de supraveghere. Astfel, direcția de supraveghere trebuie să pună la dispoziția direcției de rezoluție cel puțin următoarele informații cu privire la asiguratorul în cauză:

- a) un rezumat al evaluării generale a asiguratorului ;
- b) setul complet de indicatori utilizați în monitorizarea periodică a indicatorilor de bază care fundamentează procesul de supraveghere, inclusiv pragurile de relevanță ale acestora;
- c) toate detaliile privind măsurile de supraveghere aplicate, precum și o descriere a conformității asiguratorului cu acestea; și
- d) detalii privind opțiunile de redresare și sau de finanțare pe termen scurt aplicate de asigurator, dacă e cazul.

Subsecțiunea 2.2.

Informațiile furnizate de către direcția de rezoluție

Art. 20 – Atunci când identifică elementele prevăzute la Capitolul II, direcția de

rezoluție transmite direcției de supraveghere constatările și fundamentările sale.

Art. 21 – Direcția de supraveghere este informată în fiecare caz în care A.S.F., în calitate de autoritate de rezoluție:

a) decide să își exercite competența de a impune unui asigurator să contacteze cumpărători potențiali pentru pregătirea rezoluției asiguratorului, conform art. 27 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguratorilor;

b) solicită o evaluare efectuată de un auditor financiar, persoană juridică, conform art. 55 sau art. 131 din Legea nr. 246/2015 sau decide evaluarea provizorie de către ASF, conform art. 56 din Legea nr. 246/2015;

c) analizează rezultatul evaluării efectuate de către auditorul financiar sau stabilește rezultatul evaluării provizorii întreprinse de aceasta, efectuate în condițiile prevăzute la art. 56 din Legea nr. 246/2015.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 22 – Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Mișu Negrițoiu

București, 26.01.2016

Nr.5